

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „ocean beach club ibiza” – zgłoszenie nr 10 610 491

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 31 lipca 2014 r. w sprawie R 2293/2013-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania – w tym kosztami poniesionymi do tej pory w związku z postępowaniami przed Wydziałem Sprzeciwów i Pierwszą Izbą Odwoławczą OHIM na wcześniejszym etapie postępowania, które doprowadziły do wniesienia niniejszej skargi.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2014 r. – Herbert Smith Freehills przeciwko Komisji

(Sprawa T-755/14)

(2015/C 026/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Herbert Smith Freehills LLP (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: P. Wytinck, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej GESTDEM 2014/2070 z dnia 24 września 2014 r. oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami poniesionych przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

W swej skardze strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji GESTDEM 2014/2070 z dnia 24 września 2014 r., w której Komisja oddaliła złożony przez stronę skarżącą na mocy rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾ wniosek o udzielenie dostępu do określonych dokumentów związanych z przyjęciem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającej dyrektywę 2001/37/WE⁽²⁾.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ żaden z nieujawnionych dokumentów zidentyfikowanych przez Komisję nie jest objęty zakresem stosowania wyjątku związanego z ochroną postępowania sądowego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Komisję art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ niektóre z nieujawnionych dokumentów zidentyfikowanych przez Komisję nie są objęte zakresem stosowania wyjątku związanego z ochroną porady prawnej.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Komisję art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ za ujawnieniem zidentyfikowanych dokumentów, zgodnie ze złożonym przez stronę skarżącą wnioskiem u udzielnie dostępu do dokumentów, przemawia interes publiczny.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

⁽²⁾ Dz.U. L 127, s. 1.

**Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2014 r. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki
Dynamiki przeciwko Komisji**

(Sprawa T-764/14)

(2015/C 026/49)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Luksemburg, Luksemburg) Evropaiki Dynamiki– Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: M. Sfyri i I. Ampazis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej Ares(2014) 2903214 z dnia 5 września 2014 r., którą Komisja odrzuciła ofertę skarżących w ramach ograniczonego postępowania przetargowego EuropeAid/135040/C/SER/MULTI;
- nakazanie przywrócenia stanu poprzedniego i
- obciążenie Komisji całością kosztów poniesionych przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą, co następuje.

Zdaniem skarżących należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji zgodnie z art. 263 TFUE z następujących powodów:

Po pierwsze, doświadczenie uczestników zostało zbadane w trakcie postępowania w sprawie udzielenia zamówienia, mimo że zostało już ono zbadane na etapie preselekcji.

Po drugie, Komisja naruszyła ciążący na niej obowiązek uzasadnienia swojej decyzji, przedstawiając niewystarczające wyjaśnienia na temat oceny uzyskanej przez ofertę techniczną skarżących i nie podając do wiadomości pełnego składu zwycięskiego konsorcjum i istotnych elementów oferty finansowej.

Po trzecie, Komisja popełniła szereg oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do oferty technicznej skarżących, naruszając tym samym zasadę równego traktowania uczestników.

Po czwarte, Komisja naruszyła rozporządzenie finansowe i przewidzianą w nim zasadę przejrzystości.
